

Egyedül

2011 május 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Nagyon utálok veszíteni! Sajnos szombat este ismét át kellett élnem ezt a szörny? érzést. Wolf Kati az el?zetes kalkulációkkal, várakozásokkal szemben mindössze a 22. helyet szerezte meg, az idén Düsseldorfban megrendezett Eurovíziós Dalfesztiválon.

Már hetek óta másról sem lehet olvasni a honi sajtóban, hogy Kati dalát imádják Németországban, hogy ilyen erős produkciók még sohasem volt, mint a *What about my dreams* című versenynóta. Hatalmas volt a várakozás, mert a média ilyen nagy hatalom, még engem is képes volt belekieszteni, elhítenni velem, hogy komoly esélye van Magyarországnak, jelesül Wolf Katinak egy nagyon-nagyon szép eredmény elérésére. Meghallgattam a számot, bevallom először nem nagyon tetszett, de amikor többször meghallgattam egyre jobban belemászott a fülembe a dallama.

Ez valóban egy erős dal, nem lehet probléma szombat este, gondoltam magamban. Közben teljesen megfeledkeztem a szavazás mikéntjéről, azaz arról, hogy országok szavaznak a versenyalokra, amely tény, valljuk be magában hordozta ezt a nem várt gyenge eredményt. Végignéztem a dalfesztivált, helyesebben végigszenvedtem, hiszen valljuk be borzasztó volt! A látványtechnikán kívül értékelhetetlen volt az egész. Gyengébbnél-gyengébb számok, rosszabbnál-rosszabb előadók követték egymást. Wolf Kati vitte a pálmát! Csodás volt a hangja, érzéki, erős, teljes, s mindez egy kitűnő előadómóddal megfűszerezve, felülre lógott ki a többi versenyző közül. Sajnos Európa ezt nem így gondolta és láthatóan nem osztotta ezt a nézetemet. Amikor végre eljutott a mérleg a pontok kiosztásáig, már pattanásig feszült volt mindenki, aki követte az eseményeket. Egyenként, országonként mutatták be az adott nép által adott pontokat.

A következő elosztásban kaptunk, illetve kaptunk Wolf Kati pontokat Európától:

*Spanyolország: 6 pont; Románia: 7 pont; Szerbia: 8 pont; Ukrajna: 4 pont; **Finnország: 12!! pont**; Izland: 5 pont; Ausztria: 2 pont; Svédország: 5 pont; Azerbajdzsán: 2 pont; Franciaország: 2 pont.*

Mindent összeadva, Wolf Kati és Magyarország mindössze *53 pontot* tudott összeszedni a dalfesztiválon. Ami elszomorító, lehangoló és bevallom egy kicsit felháborító, hiszen *42 országból, mindössze 10* olyan ország volt, aki egyáltalán pontot adott hazánknak. A felülre egyáltalán nincs kétségem, hogy nem a dalok minőségét osztályozták az országok jelentős részében, hanem szimpátiák, rokonságok, komaságok, vélt vagy valós nemzeti ellentétek mentén osztották a pontjaikat.

Sajnos pont ezek azok a dolgok, amelyekben mi elmaradunk, illetve lemaradunk a többi európai országtól. Egyedül talán Finnország a kivétel, de nek 12 ponttal jutalmazták is azt az apró kapcsot, ami a két nemzet között húzódik. Egész egyszerűen nem versenyezhetünk a volt szovjet tagállamok egymásnak osztott magas pontszámaival, nem versenyezhetünk a vallási összekapcsolódás által kiosztott, illetve az északi országok egymásnak nyújtott "baráti" szavazataival. Természetesen számos, a történelemben mélyen gyökerező okai is vannak ennek a kialakult helyzetnek, de a fő ok az, hogy **EGYEDÜL VAGYUNK EURÓPÁBAN!**

Nem vagyunk *szlávok*, nem vagyunk *latinok*, nem vagyunk *skandinávok* és nem vagyunk *germánok* sem. Magyarok vagyunk és ezt büszkén, felemelt fejjel vállaljuk, a kiosztott gyenge pontok, a méltatlanul leminősített énekesnőnk, a minket ért igaztalan támadások ellenére is. Sőt méginkább!

Csépányi Balázs

Szerző a *Flag Polgári Magazin* főszerkesztője

Ajánló